

[Startpagina](#) > ... > [Gerechtelijke Procedures](#) > [Civiele Zaken](#) > [Erkenning En Tenuitvoerlegging Van Rechterlijke Beslissingen](#) > [Hoe Kan Ik de Naleving Van Een Uitspraak Afdwingen?](#) > [Poland](#)

Hoe kan ik de naleving van een uitspraak afdwingen?

Inhoud aangereikt door

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Polen

1 Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?

De tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke zaken, waaronder handelszaken, is geregeld in de wet van 17 november 1964 betreffende het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, hierna het “wetboek van burgerlijke rechtsvordering” (*ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego*; Staatscourant (*Dziennik Ustaw*) van 2021, punt 1805, zoals gewijzigd).

Tenuitvoerlegging is de toepassing door de bevoegde autoriteiten van de dwangmiddelen waarin de wet voorziet, om er op grond van een executoriale titel voor te zorgen dat de geldvorderingen van de schuldeiser worden betaald. De eigenlijke tenuitvoerleggingsprocedure begint met het indienen van het verzoek tot opening van de tenuitvoerleggingsprocedure.

De tenuitvoerlegging geschiedt op basis van een executoriale titel. Een executoriale titel is over het algemeen een akte die is voorzien van een formule van tenuitvoerlegging (artikel 776 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering). De formule van tenuitvoerlegging is niet vereist voor bepaalde beslissingen van rechtbanken van EU-lidstaten, alsmede voor gerechtelijke schikkingen en authentieke akten die door de lidstaten zijn afgegeven, overeenkomstig artikel 1153, lid 14, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering. Als deze beslissingen, gerechtelijke schikkingen en authentieke akten voldoen aan de voorwaarden van dit artikel, leveren zij een executoriale titel op die de schuldeiser rechtstreeks bij de tenuitvoerleggingsautoriteit kan indienen.

Er zijn twee soorten autoriteiten bij de tenuitvoerleggingsprocedure betrokken:

- gerechtelijke autoriteiten – bij de procedure voor de toevoeging van de formule van tenuitvoerlegging aan de executoriale titel (de president, arrondissementsrechtbank (*sąd rejonowy*), regionale rechtbank (*sąd okręgowy*) en hof van beroep (*sąd apelacyjny*), hulprechter (*referendarz sądowy*));
- tenuitvoerleggingsautoriteiten – in de eigenlijke tenuitvoerleggingsprocedure; het gaat om de arrondissementsrechtbanken en de gerechtsdeurwaarders (artikel 758 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

De schuldeiser en schuldenaar zijn beide procespartij, zowel in de procedure betreffende de toevoeging van de formule van tenuitvoerlegging als in de eigenlijke tenuitvoerleggingsprocedure.

Het Poolse recht onderscheidt de volgende soorten tenuitvoerleggingsmaatregelen:

De tenuitvoerlegging van geldelijke vorderingen heeft betrekking op:

- roerende zaken;
- inkomsten uit arbeid;
- bankrekeningen;

- andere vorderingen;
- overige eigendomsrechten;
- onroerende zaken;
- zeeschepen.

De tenuitvoerlegging van niet-geldelijke vorderingen geschiedt:

- door middel van de afgifte van een roerende zaak,
- door middel van de afgifte van een onroerende zaak,
- door middel van de tenuitvoerlegging van vonnissen die een intentieverklaring vereisen, met inbegrip van het sluiten van een overeenkomst (artikel 1047 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- door middel van de tenuitvoerlegging van substitueerbare en niet-substitueerbare handelingen en nalatigheden (artikelen 1049-1056 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Tenuitvoerlegging van alimentatievorderingen – de rechter voegt ambtshalve een formule van tenuitvoerlegging toe aan de executoriale titel waarin de alimentatie is vastgesteld. Een dergelijke executoriale titel wordt ambtshalve aan de schuldenaar betekend. In de procedures tot vaststelling van de alimentatie kan de tenuitvoerleggingsprocedure ambtshalve worden ingeleid op verzoek van de rechtbank van eerste aanleg die de zaak heeft behandeld. Dit verzoek moet bij de bevoegde tenuitvoerleggingsautoriteit worden ingediend. De gerechtsdeurwaarder verricht op eigen initiatief een onderzoek naar de inkomsten, de goederen en de woonplaats van de schuldenaar. Als dit onderzoek geen resultaat geeft, kan hij de hulp inschakelen van de politie om het woon- of werkadres van de schuldenaar vast te stellen. Het onderzoek moet periodiek worden uitgevoerd minimaal een keer per zes maanden. Kunnen de inkomsten en goederen van de schuldenaar niet met behulp van dit onderzoek worden vastgesteld, dan dient de gerechtsdeurwaarder een verzoek in bij de rechtbank opdat deze de schuldenaar beveelt zijn vermogen te verklaren. Indien de schuldenaar een betalingsachterstand van zes maanden heeft, is de deurwaarder verplicht om bij het nationaal rechtbankregister (*Krajowy Rejestr Sądowy*) een verzoek in te dienen tot inschrijving van de schuldenaar in het register van insolvente schuldenaren. Een tenuitvoerleggingsmaatregel die niet succesvol is geweest, levert geen grond op voor beëindiging van de procedure.

2 Welke instantie of instanties zijn bevoegd voor tenuitvoerlegging?

De bevoegdheid tot gerechtelijke tenuitvoerlegging berust op grond van artikel 758 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering bij de arrondissementsrechtbanken en bij de gerechtsdeurwaarders die in het rechtsgebied van die rechtbanken werkzaam zijn.

3 Onder welke voorwaarden mag een executoriale titel of beslissing worden uitgevaardigd?

Een executoriale titel geeft conform artikel 803 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering het recht over te gaan tot tenuitvoerlegging met betrekking tot alle daarin genoemde vorderingen, op alle soorten goederen van de schuldenaar, tenzij in de betreffende titel anders is bepaald. De tenuitvoerleggingsautoriteit is niet bevoegd onderzoek te doen naar de geldigheid en de opeisbaarheid van de verplichting die voorwerp is van de executoriale titel. Zij moet echter de betwistbaarheid onderzoeken van een vordering waarop de executoriale titel betrekking heeft.

In principe is een executoriale titel een document dat is voorzien van de formule van tenuitvoerlegging.

Executoriale titels zijn, ingevolge artikel 777 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering:

- rechterlijke beslissingen die in kracht van gewijsde zijn gegaan of uitvoerbaar bij voorraad zijn en schikkingen die voor een arbitragehof tot stand zijn gekomen;
- beslissingen van een gerechtelijk ambtenaar die in kracht van gewijsde zijn gegaan of uitvoerbaar bij voorraad zijn;
- andere vonnissen, schikkingen en beschikkingen die krachtens de toepasselijke wettelijke voorschriften via een gerechtelijke tenuitvoerleggingsprocedure ten uitvoer kunnen worden gelegd;
- notariële akten waarin de schuldenaar instemt met de tenuitvoerlegging en waarin een verbintenis is vastgelegd tot het betalen van een geldbedrag of tot het leveren van een bepaald soort zaken, in de

hoeveelheden die staan omschreven in de akte, of tot het leveren van individueel omschreven zaken, mits de termijn waarbinnen de verplichting moet worden nagekomen en de voorwaarden waaronder dat moet gebeuren, in de akte zijn opgenomen;

- notariële akten waarin de schuldenaar instemt met de tenuitvoerlegging en waarin een verbintenis is vastgelegd tot het betalen van een geldbedrag dat is vastgesteld in de akte of in een indexclausule, mits in de akte de voorwaarden staan vermeld waaronder de verplichting moet worden nagekomen en de termijn waarbinnen de schuldeiser om toevoeging van de formule van tenuitvoerlegging kan verzoeken;
- notariële akten, als bedoeld onder de punten 4 en 5, waarin een eigenaar van met hypotheek- of pandrecht bezwaarde roerende zaken, vorderingen of rechten die geen persoonlijke schuldenaar is, instemt met de tenuitvoerleggingsmaatregel ten laste van zijn bezwaarde eigendom voor het betalen van de vordering van de pand- of hypotheekhouder.

De verklaring waarmee de schuldenaar instemt met de tenuitvoerleggingsmaatregel kan tevens in een afzonderlijke notariële akte worden vastgelegd.

Uitsluitend rechterlijke beslissingen die in kracht van gewijsde zijn gegaan en die zijn voorzien van de formule van tenuitvoerlegging of die uitvoerbaar bij voorraad zijn verklaard (ambtshalve of op verzoek van een procespartij uitgesproken), leveren een executoriale titel op. Een notariële akte vormt een executoriale titel als deze voldoet aan de voorwaarden die zijn vastgelegd in het wetboek van burgerlijke rechtsvordering en de notariswet.

Andere executoriale titels zijn: de uittreksels van de lijst van erkende vorderingen in insolventieprocedures; definitieve bankakkoorden; de staten van verdeling van de executieopbrengst van onroerende zaken; bancaire executoriale titels zoals bepaald in de bankwet, maar uitsluitend nadat een rechter de formule van tenuitvoerlegging heeft toegevoegd; beslissingen van buitenlandse rechtbanken en schikkingen die voor deze rechtbanken tot stand zijn gekomen, nadat een Poolse rechter deze uitvoerbaar heeft verklaard. Een beslissing van een buitenlandse rechtbank in burgerlijke zaken die via een tenuitvoerleggingsprocedure ten uitvoer kan worden gelegd, levert een executoriale titel op nadat de Poolse rechter deze uitvoerbaar heeft verklaard. Een beslissing wordt uitvoerbaar als deze ten uitvoer kan worden gelegd conform het recht van de lidstaat waar de beslissing is gegeven en er geen belemmeringen bestaan als bedoeld in [artikel 1146, leden 1 en 2](#), van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

3.1 De procedure

Een executoriale titel vormt de basis voor de tenuitvoerlegging. In de regel voegt de rechtbank van eerste aanleg die de zaak behandelt de formule van tenuitvoerlegging toe aan een executoriale titel die afkomstig is van een rechtbank ([artikel 781, lid 1](#), van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Het verzoek tot toevoeging van de formule van tenuitvoerlegging wordt onverwijld beoordeeld, maar uiterlijk binnen drie dagen na indiening van het verzoek bij de bevoegde rechtbank ([artikel 781, lid 1](#), van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering). In het geval van een executoriale titel die is afgegeven in het kader van een procedure die ambtshalve is ingeleid of ingeleid had kunnen worden, geldt dat de rechter de formule van tenuitvoerlegging ambtshalve toevoegt. In het geval van een betalingsbevel dat is afgegeven in het kader van een digitale betalingsbevelprocedure, wordt de formule van tenuitvoerlegging toegevoegd nadat het bevel in kracht van gewijsde is gegaan ([artikel 782](#) van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Een tenuitvoerleggingsprocedure kan in principe op verzoek worden geopend. Ten aanzien van procedures die ambtshalve kunnen worden geopend, geldt dat een tenuitvoerleggingsprocedure ambtshalve wordt ingeleid op verzoek van de rechtbank van eerste aanleg die kennis heeft genomen van de zaak. Het verzoek wordt ingediend bij de bevoegde rechtbank of gerechtsdeurwaarder ([artikel 796, lid 2](#), van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Een schuldeiser kan een verzoek tot opening van een tenuitvoerleggingsprocedure indienen bij de bevoegde arrondissementsrechtbank of de gerechtsdeurwaarder die werkzaam is in het rechtsgebied van de betreffende rechtbank. Het verzoek kan ook door een bevoegde instantie worden ingediend (rechtbank of openbaar ministerie in zaken betreffende de tenuitvoerlegging van boeten, geldstraffen, gerechtskosten en aan de staat verschuldigde kosten).

In de regel worden het verzoek om een tenuitvoerleggingsprocedure schriftelijk ingediend. Bij het verzoek moet

het origineel van de executoriale titel worden gevoegd.

De regels betreffende de wijze van inning evenals de tarieven zijn vastgelegd in de wet van 28 februari 2018 inzake gerechtsdeurwaarderskosten (*ustawa z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych*; Staatscourant van 2023, punt 1357).

De tarieven voor tenuitvoerlegging zijn als volgt vastgesteld:

1) de tarieven voor tenuitvoerlegging voor het voeren van tenuitvoerleggingsprocedures, voor de tenuitvoerlegging van een zekerheidsrecht met betrekking tot een vordering, voor de tenuitvoerlegging van een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen of voor de tenuitvoerlegging van een bevel tot het bewaren van bewijsmateriaal of tot het overdragen van bewijsmateriaal in intellectuele-eigendomszaken - met betrekking tot de tenuitvoerlegging op geldvorderingen brengt de gerechtsdeurwaarder de schuldenaar een evenredig tarief in rekening ter hoogte van 10 % van het bedrag van de geïnde schuldvordering. Indien de schuldenaar binnen een maand na de betekening van de kennisgeving van opening van de tenuitvoerleggingsprocedure aan de gerechtsdeurwaarder de gehele schuldvordering of een deel ervan betaalt of naar zijn bankrekening overmaakt, brengt de gerechtsdeurwaarder de schuldenaar een evenredig tarief in rekening ter hoogte van 3 % van het bedrag van de aldus ingevorderde schuldvordering. De minimumvergoeding voor de aldus ten uitvoer gelegde vordering bedraagt 150 PLN. Indien een schuldvordering enkel ten uitvoer is gelegd als gevolg van de tenuitvoerlegging ten aanzien van een andere schuldvordering, een bankrekening, inkomsten uit arbeid of een socialezekerheidsuitkering, of als gevolg van de betaling door de schuldenaar van de schuldvordering aan de deurwaarder of de overmaking ervan op zijn bankrekening na het verstrijken van een termijn van één maand te rekenen vanaf de datum waarop de kennisgeving van opening van de tenuitvoerleggingsprocedure aan hem werd betekend, bedraagt de minimumvergoeding 200 PLN.

Indien de schuldvordering op een andere wijze dan hierboven beschreven ten uitvoer is gelegd, bedraagt de minimumvergoeding 300 PLN.

De vaste vergoeding voor een verzoek om tenuitvoerlegging met betrekking tot de afgifte van een roerende zaak bedraagt 400 PLN. De vaste vergoeding voor een verzoek om tenuitvoerlegging met betrekking tot de inbezitstelling van een onroerende zaak die wordt gebruikt om te voorzien in de woonbehoeften van de schuldenaar of voor het leegmaken van een vertrek dat wordt gebruikt om in die behoeften te voorzien, bedraagt 1 500 PLN. De vaste vergoeding voor een verzoek om tenuitvoerlegging met betrekking tot de inbezitstelling van een andere onroerende zaak of het leegmaken van een ander vertrek bedraagt 2 000 PLN. Indien de onroerende zaak of het vertrek door de schuldenaar uitsluitend voor zakelijke doeleinden wordt gebruikt, wordt de vergoeding van 2 000 PLN verhoogd met 1 000 PLN voor het tweede vertrek en elk volgende vertrek dat deel uitmaakt van de onroerende zaak of het vertrek waarop de gedwongen tenuitvoerlegging van toepassing moet zijn. Het totale bedrag van de vergoeding mag niet hoger zijn dan 30 000 PLN.

De vaste vergoeding voor:

- de overhandiging van de activa aan een curator of een insolventiefunctionaris;
- de benoeming van een beheerder van een onroerende zaak;
- de bewaring van bewijsmateriaal in intellectuele-eigendomsprocedures;
- de overhandiging van bewijsmateriaal in intellectuele-eigendomsprocedures - bedraagt 400 PLN.

De vaste vergoeding voor medewerking bij het overwinnen van fysiek verzet van de schuldenaar en bij het ten uitvoer leggen van de beslissing van de rechtbank om de schuldenaar in voorlopige hechtenis te nemen, bedraagt 1 000 PLN.

Indien de schuldenaar de in de executoriale titel vastgestelde schuldvordering uiterlijk drie dagen vóór de voorgenomen tenuitvoerlegging van de executoriale titel betaalt, betaalt de gerechtsdeurwaarder de schuldeiser 50 % van de betaalde vergoeding terug. Indien de schuldenaar de schuldvordering betaalt voordat hem een kennisgeving van opening van de tenuitvoerleggingsprocedure of een verzoek om vrijwillige betaling is betekend, betaalt de gerechtsdeurwaarder de schuldeiser het deel van de betaalde vergoeding terug dat hoger is dan 200 PLN;

2) vergoedingen voor het voeren van andere procedures of het verrichten van andere handelingen

— de vaste vergoeding voor een verzoek om:

- tenuitvoerlegging van een beslissing tot veiligstelling van een nalatenschap;
- of voorbereiding van de inventaris van de nalatenschap – bedraagt 400 PLN.

De vaste vergoeding voor het bevel van de rechtbank of het verzoek van de verzoeker inzake rechtstreekse en persoonlijke betekening of kennisgeving van stukken bedraagt 60 PLN. De vergoeding wordt in rekening gebracht voor de betekening of kennisgeving op één adres van een in een zaak genoemd stuk, ongeacht het aantal geadresseerden van dat stuk dat op dat adres verblijft en het aantal ondernomen pogingen tot betekening of kennisgeving. De vaste vergoeding voor een verzoek om maatregelen ter vaststelling van het huidige adres van de geadresseerde bedraagt 40 PLN. De vaste vergoeding voor het opstellen van de officiële bevindingen van de gerechtsdeurwaarder bedraagt 400 PLN.

3.2 De grondvoorwaarden

De tenuitvoerleggingsprocedure wordt ingeleid met het verzoek dat de schuldeiser tezamen met de originele executoriale titel indient. In het verzoek staat de naam van de schuldenaar vermeld. De schuldeiser kan de te nemen tenuitvoerleggingsmaatregelen vermelden, dat wil zeggen de goederen van de schuldenaar waarop de tenuitvoerlegging betrekking heeft. In het geval van tenuitvoerlegging op een onroerende zaak moet ook de kadastrale aanduiding van de onroerende zaak worden vermeld. Voor de tenuitvoerlegging op roerende zaken hoeven deze niet nauwkeurig te worden beschreven, aangezien tenuitvoerlegging in dat geval doorgaans wordt toegepast op alle roerende zaken die tot het vermogen van de schuldenaar behoren.

4 Het doel en de aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen

4.1 Welke soorten activa kunnen voorwerp van tenuitvoerlegging zijn?

De tenuitvoerleggingsmaatregelen kunnen betrekking hebben op het hele vermogen van de schuldenaar, waaronder: roerende zaken, onroerende zaken, inkomsten uit arbeid, bankrekeningen, delen van onroerende zaken, zeeschepen, overige vorderingen en eigendomsrechten van de schuldenaar.

In de artikelen 829 tot en met 831 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering staat een limitatieve opsomming van de zaken die voorwerp kunnen zijn van een executiemaatregel. De volgende zaken zijn op grond van deze bepalingen van tenuitvoerlegging uitgesloten: huishoudelijke goederen, beddengoed, ondergoed en dagelijkse kleding die strikt noodzakelijk zijn voor de schuldenaar en van hem of haar afhankelijke gezinsleden, evenals de kleding die strikt noodzakelijk is om een ambt uit te oefenen of beroepswerkzaamheden te verrichten; de hoeveelheid voedsel en brandstof die de schuldenaar en zijn ten laste komende gezinsleden nodig hebben voor een maand; gereedschap en overige voorwerpen die de schuldenaar nodig heeft om zijn beroep uit te kunnen oefenen, alsmede de benodigde grondstoffen voor de productie van een week, met uitzondering van motorvoertuigen.

Behalve in het wetboek van burgerlijke rechtsvordering is ook in andere nationale wet- en regelgeving vastgelegd welke vorderingen van tenuitvoerlegging zijn uitgesloten en in welke mate (in de arbeidswet (*Kodeks pracy*) is bijvoorbeeld bepaald in welke mate beslag kan worden gelegd op inkomsten uit arbeid).

4.2 Wat zijn de gevolgen van tenuitvoerleggingsmaatregelen?

Een executoriale titel geeft het recht om beslag te leggen op het hele vermogen van een schuldenaar om de gehele vordering daarop te verhalen, tenzij in de titel anders is bepaald.

Een schuldenaar is bevoegd zijn vermogen te beheren, tenzij de rechter hem dat recht heeft ontnomen.

In het geval van tenuitvoerlegging op roerende zaken legt de deurwaarder beslag op goederen en maakt hiervan een proces-verbaal van beslag op. De beslaglegging heeft tot gevolg dat het beheer van een goed na de beslaglegging geen invloed heeft op het verdere verloop van de procedure; de tenuitvoerleggingsprocedure betreffende het in beslag genomen goed kan ook tegen de koper worden gevoerd. Een deurwaarder kan roerende zaken waarop beslag rust, in geval van gewichtige redenen, echter in elke fase van de procedure bij een derde in bewaring geven, waaronder de schuldeiser.

Bij de tenuitvoerlegging op onroerende zaken sommeert de deurwaarder de schuldenaar om zijn schulden binnen twee weken te voldoen; verzuimt hij dit te doen, dan wordt begonnen met de procedure van de beschrijving en die van de taxatie van de onroerende zaak. Het beheer van een goed na de beslaglegging heeft geen invloed op het verdere verloop van de procedure. De verkrijger kan als schuldenaar aan de procedure deelnemen.

Wanneer de schuldenaar verplicht is een bepaalde handeling na te laten of de handelingen van de schuldeiser niet mag hinderen, legt de rechter op verzoek van de schuldeiser een boete op aan de schuldenaar die zich niet aan deze verplichting houdt. Wanbetaling wordt bestraft met gevangenisstraf.

4.3 Welke geldigheid hebben deze maatregelen?

In het wetboek van burgerlijke rechtsvordering is geen termijn vastgesteld voor het indienen van een verzoek om tenuitvoerlegging. Overeenkomstig het Poolse recht geldt voor vorderingen die zijn vastgesteld in een onherroepelijke beslissing van een rechtbank of van een andere instantie die bevoegd is kennis te nemen van dergelijke zaken, of in een beslissing van een arbitragehof, alsmede voor vorderingen die zijn vastgesteld in een schikking die tot stand is gekomen voor een rechtbank of arbitragehof, of in een schikking die met behulp van een bemiddelaar tot stand is gekomen en door een rechtbank is bekrachtigd, dat zij na verloop van tien jaar verjaren, ook als de toepasselijke betalingstermijn voor dergelijke vorderingen korter is (artikel 125, lid 1, van het burgerlijk wetboek (*Kodeks cywilny*)). Als een op deze manier vastgestelde vordering betrekking heeft op een termijngebonden prestatie, dan verjaart het vorderingsrecht met betrekking tot deze prestatie na drie jaar.

Het verzoek om tenuitvoerlegging wordt door de bevoegde instantie beoordeeld, die bepaalt of het verzoek aan de vormvereisten voldoet en gegrond is. Als niet aan deze voorwaarden wordt voldaan, wordt het verzoek afgewezen of de procedure beëindigd.

5 Is er een mogelijkheid tot beroep tegen de beslissing om een dergelijke maatregel toe te staan?

Iedere procespartij kan beroep instellen tegen de beslissing van de rechter om een formule van tenuitvoerlegging toe te voegen.

In de tenuitvoerleggingsprocedure kunnen de volgende rechtsmiddelen worden aangewend:

- een klacht tegen een ambtshandeling van een gerechtsdeurwaarder (bij de arrondissementsrechtbank; deze kan ook betrekking hebben op een nalatigheid van de gerechtsdeurwaarder. De klacht kan door de procespartij worden ingediend of door een persoon van wie de rechten zijn geschonden of in gevaar zijn gebracht als gevolg van de handeling of nalatigheid van de gerechtsdeurwaarder. De klacht moet binnen een week nadat de betreffende handeling is verricht of nadat de procespartij of de betrokken persoon kennis heeft genomen van de nalatigheid, worden ingediend);
- beroep tegen een rechterlijke beslissing (beroep tegen de beslissing van een hulprechter) om een formule van tenuitvoerlegging toe te voegen (artikel 795 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering – voor de schuldeiser begint de beroepstermijn te lopen vanaf de datum van afgifte van de executoriale titel; voor de schuldenaar loopt de beroepstermijn vanaf de datum van betekening van de kennisgeving van opening van de tenuitvoerleggingsprocedure);
- beroep tegen een rechterlijke beslissing betreffende de uitvoerbaarverklaring van een Europees betalingsbevel (artikel 795, lid 5, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- beroep tegen een rechterlijke beslissing inzake de schorsing of beëindiging van de procedure (artikel 828 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- beroep tegen een rechterlijke beslissing tot beperking van de tenuitvoerlegging (artikel 839 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- rechterlijke beslissing tot beperking van de tenuitvoerlegging en beroep tegen die beslissing (artikel 839 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- bezwaar tegen de tenuitvoerlegging ingediend door de schuldenaar (artikelen 840 tot en met 843 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- beroep tegen een rechterlijke beslissing inzake de onkostenvergoeding van de beheerder (artikel 859 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- beroep tegen een rechterlijke beslissing inzake de beschrijvingsprocedure en de taxatieprocedure bij de

- beslaglegging op onroerende zaken (artikel 950 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- mondelinge klacht ingediend bij het toezichthoudende orgaan inzake de ambtshandelingen van de gerechtsdeurwaarder tijdens een openbare verkoop (artikel 986 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- beroep tegen een rechterlijke beslissing inzake de bekrachtiging van een bod (artikel 997 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- middelen inzake de staat van verdeling van de in beslag genomen bedragen (binnen twee weken na de datum van kennisgeving aan het uitvoerende orgaan dat de staat heeft opgesteld (artikel 998 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- beroep tegen een rechterlijke beslissing inzake een bezwaar tegen de staat van verdeling (artikel 1028 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- beroep tegen een rechterlijke beslissing houdende een bevel aan de schuldenaar om aan zijn verplichting te voldoen (artikel 1055 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- beroep tegen de rechterlijke beslissing inzake de vrijstelling van goederen van beslag, waarbij de overheid (schatkist) is betrokken (artikel 1061, lid 2, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

6 Zijn er beperkingen aan tenuitvoerlegging, in het bijzonder wat bescherming van de schuldenaar of termijnen betreft?

Ingevolge artikel 829 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering kan geen beslag gelegd worden op:

1. huishoudelijke apparaten, beddengoed, ondergoed en dagelijkse kleding die strikt noodzakelijk zijn voor de schuldenaar en van hem of haar afhankelijke gezinsleden, met name een koelkast, een wasmachine, een stofzuiger, een oven of magnetron, een kookplaat voor het opwarmen en bereiden van maaltijden, voldoende bedden, tafels en stoelen voor de schuldenaar en zijn gezinsleden, en een lichtbron per vertrek, behalve wanneer het gaat om artikelen waarvan de waarde aanzienlijk hoger is dan de gemiddelde waarde van de nieuwe artikelen van het betrokken type;
2. ondergoed en dagelijkse kleding, in het aantal dat nodig is voor de schuldenaar en zijn gezinsleden, alsmede kleding die essentieel is om een ambt uit te oefenen of beroepswerkzaamheden te verrichten;
3. de hoeveelheid voedsel en brandstof die de schuldenaar en zijn ten laste komende gezinsleden nodig hebben voor een maand;
4. een koe of twee geiten of drie schapen die strikt noodzakelijk zijn om de onderhoudsplichtige en van hem of haar afhankelijke gezinsleden te voeden, alsmede een voorraad veevoer en stro die voldoende is tot aan de volgende oogst;
5. gereedschap en overige voorwerpen die de schuldenaar nodig heeft om zijn beroep uit te kunnen oefenen, alsmede de benodigde grondstoffen voor de productie van een week, met uitzondering van motorvoertuigen;
6. voor de schuldenaar die een periodiek vast salaris ontvangt – een bedrag dat gelijk is aan het deel van het salaris waarop geen beslag kan worden gelegd voor de periode tot aan de datum van de volgende salarisbetaling; voor de schuldenaar die geen vast salaris ontvangt – een bedrag dat hij en zijn ten laste komende gezinsleden nodig hebben voor hun levensonderhoud voor een periode van twee weken;
7. voorwerpen die nodig zijn voor een studie, persoonlijke documenten, decoraties, voorwerpen die worden gebruikt voor godsdienstbeoefening en dagelijkse voorwerpen die alleen ver onder hun waarde zouden kunnen worden verkocht, maar die voor de onderhoudsplichtige gebruikswaarde hebben;
8. geneesmiddelen in de zin van de wet van 6 september 2001 — Geneesmiddelenwet (*ustawa z dnia 6 września 2001 r. — Prawo farmaceutyczne*; Staatscourant van 2024, punt 686), die essentieel zijn voor het functioneren van de gezondheidsinstelling in de zin van de bepalingen inzake zorgactiviteiten voor een periode van drie maanden;
9. medische hulpmiddelen die essentieel zijn voor het functioneren van de gezondheidsinstelling in de zin van de bepalingen inzake zorgactiviteiten, alsmede toebehoren voor medische hulpmiddelen, systemen en behandelingspakketten in de zin van Verordening (EU) 2017/745 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2017 betreffende medische hulpmiddelen, tot wijziging van Richtlijn 2001/83/EG, Verordening (EG) nr. 178/2002 en Verordening (EG) nr. 1223/2009 en tot intrekking van Richtlijnen 90/385/EEG en 93/42/EEG van de Raad (PB L 117 van 5.5.2017, blz. 1, zoals gewijzigd), alsmede medische hulpmiddelen voor in-vitrodiagnostiek en toebehoren daarvan in de zin van Verordening (EU) 2017/746 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2017 betreffende medische hulpmiddelen voor in-vitrodiagnostiek en tot intrekking van Richtlijn 98/79/EG en Besluit 2010/227/EU van de Commissie (PB

L 117 van 5.5.2017, blz. 176, als gewijzigd);

10. hulpmiddelen die de schuldenaar of zijn gezinsleden nodig hebben in verband met een handicap.

Ingevolge artikel 831, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering kan geen beslag gelegd worden op:

1. bedragen en voorschotten in natura voor de vergoeding van onkosten of zakelijke reiskosten;
2. bedragen die door de schatkist voor speciale doeleinden zijn toegekend (met name studiebeurzen en steunregelingen), tenzij de vordering waarop de tenuitvoerleggingsmaatregel van toepassing is, haar oorsprong vindt in de uitvoering van deze doeleinden of in een alimentatieverplichting;
3. middelen afkomstig van programma's die worden gefinancierd door de fondsen bedoeld in artikel 5, lid 1, punten 2 en 3, van de wet van 27 augustus 2009 inzake overheidsfinanciën (*ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych*; Staatscourant van 2013, punten 885, 938 en 1646), tenzij de vordering waarop de tenuitvoerleggingsmaatregel van toepassing is, haar oorsprong vindt in de uitvoering van het project waarvoor de middelen waren bestemd;
4. onvervreembare rechten, tenzij de mogelijkheid tot overdracht van deze rechten in de overeenkomst is toegestaan, de prestatie vatbaar is voor beslag of de uitoefening van het recht aan een andere persoon is toevertrouwd;
5. uitkeringen van schadeverzekeringen binnen de vastgestelde grenzen, via een regeling van de minister van Financiën en de minister van Justitie; dit geldt overigens niet voor de tenuitvoerlegging tot inning van alimentatieverplichtingen;
6. sociale uitkeringen als bedoeld in de wet van 12 maart 2004 inzake de sociale bijstand (*ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej*; Staatscourant van 2013, punt 182, zoals gewijzigd);
7. geldbedragen uit te keren aan de schuldenaar uit de nationale begroting of het nationaal ziekenfonds voor het verlenen van gezondheidszorg in de zin van de wet van 27 augustus 2004 inzake de met openbare middelen gefinancierde gezondheidszorg (*ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych*; Staatscourant van 2008, nr. 164, punt 1027, zoals gewijzigd) voorafgaand aan de beëindiging van deze dienstverlening, waarvan de hoogte gelijk is aan 75 % van iedere betaling, tenzij het vorderingen betreft van de werknemers van de schuldenaar of van dienstverleners als bedoeld in artikel 5, lid 41, punten a) en b), van de wet van 27 augustus 2004 inzake de met openbare middelen gefinancierde gezondheidszorg.
8. de bedragen die bij beslissing van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens zijn toegekend, indien de nog te innen vordering aan de schatkist is verschuldigd;
9. een inpassingsvergoeding in de zin van de wet van 13 juni 2003 inzake sociale werkvoorziening (Staatsblad van 2020, punt 176);
10. vorderingen van een woningcoöperatie jegens leden en niet-leden van de woningcoöperatie die een coöperatief recht hebben op een ruimte of een eigendomsrecht hebben op een ruimte, op grond van de vergoedingen als bedoeld in artikel 4 van de wet van 15 december 2000 inzake woningcoöperaties (Staatsblad van 2021, punt 1208), alsmede de middelen waarover de coöperatie beschikt in het kader van de betaling van deze vergoedingen, tenzij de te innen vordering voortvloeit uit de uitvoering door de schuldeiser van de verplichtingen die moeten worden nagekomen door middel van de in artikel 4 van deze wet bedoelde vergoedingen.

Ook voor de schuldenaar die landbouwactiviteiten uitoefent, gelden specifieke beperkingen ten aanzien van de tenuitvoerlegging. Deze zijn vastgesteld in de artikelen 829 [1] tot en met 829 [5] van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

Artikel 829 [1] van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering bepaalt dat wanneer de schuldenaar een bedrijfshoofd is van een landbouwbedrijf, geen beslag kan worden gelegd op:

1) basisveestapel van landbouwhuisdieren:

- a) melkvee;
- b) vleesvee;
- c) paarden;
- d) geiten,
- e) schapen,

- f) varkens;
 - g) pluimvee,
 - h) pelsdieren,
 - i) andere soorten die de basis vormen voor de dierlijke productie op het landbouwbedrijf van de schuldenaar;
- 2) landbouwhuisdieren buiten de basisveestapel, tijdens de tweede helft van de dracht en tijdens de opfokperiode van de jongen: veulens tot zes maanden, kalveren tot vier maanden, lammeren tot drie maanden, biggen tot twee maanden en geitenlammeren tot vijf maanden;
 - 3) koppel pluimvee voor productie, waarvoor een contract is afgesloten voor de levering van vogels van dat koppel of voor producten van deze vogels;
 - 4) pelsdieren, waarvoor de landbouwer een contract heeft afgesloten voor de levering van de huiden van die dieren;
 - 5) honingbijenvolken (*Apis mellifera*), met bijenkasten die door die bijenvolken worden bezet;
 - 6) basislandbouwmachines, -werktuigen en -uitrusting, in het aantal dat nodig is om op het landbouwbedrijf van de schuldenaar te werken, met inbegrip van landbouwtrekkers met bijbehorende machines en uitrusting, landbouwmachines met eigen aandrijving die essentieel zijn voor de teelt, het onderhoud, de oogst en het vervoer van landbouwproducten;
 - 7) silo's voor granen en voedergewassen;
 - 8) de voorraden brandstof en reserveonderdelen die nodig zijn voor de normale werking van de trekker en landbouwmachines gedurende de periode die essentieel is voor de voltooiing van de productiecycclus;
 - 9) zaaizaad, granen en andere landbouwproducten die nodig zijn voor de inzaai of de aanplant op het landbouwbedrijf van de schuldenaar, in hoeveelheden die onontbeerlijk zijn voor het lopende landbouwjaar;
 - 10) brandstofreserves voor een periode van zes maanden;
 - 11) meststoffen, gewasbeschermingsmiddelen en de middelen ter ondersteuning van de teelt van planten, in hoeveelheden die essentieel zijn voor het lopende landbouwjaar op het landbouwbedrijf van de schuldenaar;
 - 12) de voorraden voedergewassen en strooisel voor de in de punten 1 tot en met 4 bedoelde dieren, tot de volgende oogst;
 - 13) de technische basisuitrusting die nodig is om de cyclus van de gegeven productietechnologie te voltooien in het geval van een gespecialiseerd bedrijf;
 - 14) aanbetalings voor leveringen van landbouwproducten;
 - 15) landbouwbedrijfsgebouwen en landbouwgrond die nodig zijn voor het fokken van dieren, in verhouding tot de omvang van het basisbeslag en het noodzakelijke aanvullende beslag;
 - 16) gebouwen voor landbouwopslag, magazijnen, opslagruimten, kassen, plastic tunnels en broeibakken die bestemd zijn voor de teelt van gewassen op het landbouwbedrijf van de schuldenaar, met in begrip van uitrusting daarvan.

Bovendien kunnen, overeenkomstig artikel 829 [2] (1) van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, ongeacht de in artikel 829 [1] bedoelde uitsluitingen, de dieren boven het basisbeslag of de in artikel 829 [1] (6), (8), (9), (11) tot en met (13) en (15) bedoelde voorwerpen, boven de in die bepalingen vermelde hoeveelheden, niet in beslag worden genomen indien de gerechtsdeurwaarder, na advies van de bevoegde landbouwkamer op grond van de ligging van het landbouwbedrijf van de schuldenaar, deze dieren noodzakelijk acht voor de voortzetting van dat bedrijf.

Ingevolge artikel 831, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering kan geen beslag gelegd worden op:

- 1) bedragen en voorschotten in natura voor de vergoeding van onkosten of zakelijke reiskosten;
- 2) 50 % van de dagvergoeding voor werkgerelateerde reizen — wanneer de tenuitvoerlegging bedoeld is om te voldoen aan onderhoudsvorderingen, met inbegrip van vorderingen uit de staatsbegroting uit hoofde van uitkeringen die worden betaald in geval van ondoeltreffende tenuitvoerlegging van alimentatiebetalingen;
- 3) bedragen die door de schatkist voor speciale doeleinden zijn toegekend (met name studiebeurzen en steunregelingen), tenzij de vordering waarop de tenuitvoerleggingsmaatregel van toepassing is, haar oorsprong vindt in de uitvoering van deze doeleinden of in een alimentatieverplichting;
- 4) middelen afkomstig van programma's die worden gefinancierd door de fondsen bedoeld in artikel 5, lid 1, punten 2 en 3, van de wet van 27 augustus 2009 inzake overheidsfinanciën (*ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych*; Staatscourant van 2013, punten 885, 938 en 1646), tenzij de vordering waarop de tenuitvoerleggingsmaatregel van toepassing is, haar oorsprong vindt in de uitvoering van het project waarvoor de middelen waren bestemd;
- 5) onvervreembare rechten, tenzij de mogelijkheid tot overdracht van deze rechten in de overeenkomst is toegestaan, de prestatie vatbaar is voor beslag of de uitoefening van het recht aan een andere persoon is toevertrouwd;
- 6) uitkeringen van schadeverzekeringen binnen de vastgestelde grenzen, via een regeling van de minister van Financiën en de minister van Justitie; dit geldt overigens niet voor de tenuitvoerlegging tot inning van alimentatieverplichtingen;
- 7) sociale uitkeringen als bedoeld in de wet van 12 maart 2004 inzake de sociale bijstand (*ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej*; Staatscourant van 2013, punt 182, zoals gewijzigd);
- 8) eenmalige of periodieke financiële bijstand verleend door het hoofd van het Bureau voor voormalige strijders en vervolgte personen;
- 9) geldbedragen uit te keren aan de schuldenaar uit de nationale begroting of het nationaal ziekenfonds voor het verlenen van gezondheidszorg in de zin van de wet van 27 augustus 2004 inzake de met openbare middelen gefinancierde gezondheidszorg (*ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych*; Staatscourant van 2008, nr. 164, punt 1027, zoals gewijzigd) voorafgaand aan de beëindiging van deze dienstverlening, waarvan de hoogte gelijk is aan 75 % van iedere betaling, tenzij het vorderingen betreft van de werknemers van de schuldenaar of van dienstverleners als bedoeld in artikel 5, lid 41, punten a) en b), van de wet van 27 augustus 2004 inzake de met openbare middelen gefinancierde gezondheidszorg.
- 10) de bedragen die bij beslissing van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens zijn toegekend, indien de nog te innen vordering aan de schatkist is verschuldigd;
- 11) een inpassingsvergoeding in de zin van de wet van 13 juni 2003 inzake sociale werkvoorziening (Staatscourant van 2020, punt 176);
- 12) vorderingen van een woningcoöperatie jegens leden en niet-leden van de woningcoöperatie die een coöperatief recht hebben op een ruimte of een eigendomsrecht hebben op een ruimte, op grond van de vergoedingen als bedoeld in artikel 4 van de wet van 15 december 2000 inzake woningcoöperaties (Staatscourant van 2021, punt 1208), alsmede de middelen waarover de coöperatie beschikt in het kader van de betaling van deze vergoedingen, tenzij de te innen vordering voortvloeit uit de uitvoering door de schuldeiser van de verplichtingen die moeten worden nagekomen door middel van de in artikel 4 van deze wet bedoelde vergoedingen.

Deze pagina is beschikbaar [op het portaal Your Europe \(Uw Europa\)](#).

Uw [mening](#) over het nut van de verstrekte informatie is belangrijk voor ons.

■ Laatste update: 12/02/2026

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.